

ГРОМАДСЬКА РАДА ДОБРОЧЕСНОСТІ

<https://grd.gov.ua>

head@grd.gov.ua

Затверджено
Громадською радою доброчесності
10.06.2019

ВИСНОВОК

про невідповідність судді Дніпровського районного суду міста Києва Іваніної Юлії Вікторівни критеріям доброчесності та професійної етики

Проаналізувавши інформацію про суддю Дніпровського районного суду міста Києва **Іваніну Юлію Вікторівну** (далі – суддя), Громадська рада доброчесності виявила дані, які дають підстави для висновку про невідповідність судді критеріям доброчесності та професійної етики.

1. Суддя ухвалювала рішення, обумовлені політичними мотивами.

Суддя допускала поведінку, яка призвела до істотних порушень правил процесу і (або) порушення основоположних прав і свобод. Наприклад, суддя вирішувала справу ігноруючи факти, що свідчать про очевидну фальсифікацію документів чи інших доказів.

(підпункт 1.8 п. 1, підпункт 3.9 п. 3 Індикаторів визначення невідповідності суддів (кандидатів на посаду судді) критеріям доброчесності та професійної етики, затверджених рішенням Громадської ради доброчесності від 11.01.2019)

1.1. Суддя обрала запобіжний захід у виді тримання під вартою протягом двох місяців щодо двох осіб, які були учасниками масових акцій протесту 19.01.2014 на вул. Грушевського ([ухвала](#) від 22.01.2014 у справі № 755/1896/14-к) та 18.02.2014 на вул. Інститутській ([ухвала](#) від 19.02.2014 у справі № 755/5425/14-к)

[Рішенням](#) Другої Дисциплінарної палати Вищої ради правосуддя (ВРП) від 20.03.2017 встановлено, що суддя Іваніна Ю.В. допустила грубі порушення норм процесуального права, що призвели до порушення права осіб на свободу та особисту недоторканність, яке є одним з основоположних прав людини, а також вчинення нею діянь, які призвели до негативних наслідків. Вирішено притягнути суддю до дисциплінарної відповідальності шляхом внесення подання ВРП про звільнення її з посади судді.

25.01.2018 ВРП, розглянувши скаргу судді, [вирішила](#) змінити рішення Другої Дисциплінарної палати ВРП та застосувати до судді Дніпровського районного суду

міста Києва Іваніної Юлії Вікторівни дисциплінарне стягнення у виді подання про тимчасове, на два місяці, відсторонення від здійснення правосуддя з позбавленням права на отримання доплат до посадового окладу судді та обов'язковим направленням до Національної школи суддів України для проходження курсу підвищення кваліфікації слідчих суддів та подальшим кваліфікаційним оцінюванням для підтвердження нею здатності здійснювати правосуддя у відповідному суді.

1.2. [Постановою](#) від 25.01.2014 у справі № 755/1145/14-п суддя позбавила учасника подій Революції Гідності водійських прав на 6 місяці за поїздку до резиденції Віктора Януковича у Межигір'ї 29.13.2013. Надалі суддя прийняла [постанову](#) від 28.02.2014, якою цю особу було звільнено від адміністративної відповідальності на підставі Закону України «Про недопущення переслідування та покарання осіб з приводу подій, які мали місце під час проведення мирних зібрань, та визнання такими, що втратили чинність, деяких законів України» від 21.02.2014 № 743-VII.

[Постановою](#) від 25.01.2014 у справі № 755/1354/14-п суддя оштрафувала учасника подій Революції Гідності, журналіста та помічника діючого Генерального прокурора Юрія Луценка [Олександра Черевка](#) за поїздку до резиденції Віктора Януковича у Межигір'ї 29.13.2013. Надалі суддя прийняла [постанову](#) від 28.02.2014, якою цю особу було звільнено від адміністративної відповідальності на підставі Закону України «Про недопущення переслідування та покарання осіб з приводу подій, які мали місце під час проведення мирних зібрань, та визнання такими, що втратили чинність, деяких законів України» від 21.02.2014 № 743-VII.

Загальновідомо, що 29.12.2013 [відбулася](#) одна з наймасштабніших акцій Автомайдану - поїздка до замиської резиденції "Межигір'я". Після цього учасників акції почали переслідувати шляхом складання щодо них працівниками ДАІ фальсифікованих рапортів та протоколів. Потім на підставі цих документів судді ухвалювали рішення про покарання власників автомобілів, які насправді нічого не порушували.

Як раніше зазначала Громадська рада доброчесності у висновках щодо [В.В. Лисенка](#), [В.В. Дев'ятка](#) та [М.Ю.Тітова](#) з посиланням на показання ексголови Оболонського районного суду м.Києва та ексчленкині Вищої ради правосуддя Ірини Мамонтової, є підстави вважати, що такі рішення судді ухвалювали у зв'язку із вказівками з Адміністрації Президента Януковича. Наявність цих показань Мамонтової І.Ю. підтверджується і багатьма ухвалами судів. Так, про це вказується в ухвалі судді Новозаводського районного суду м.Чернігова від 15.11.2017 у справі № [751/4456/17](#), якою прокуратурі дозволено вилучити справи щодо учасників протестів з одного із судів м. Києва: *«Вказані факти безпідставного притягнення до адміністративної відповідальності учасників акції протесту «Автомайдан» та її координації з*

Адміністрації Президента України ОСОБА_3 підтверджуються показаннями колишнього голови Оболонського районного суду міста Києва ОСОБА_4 яка повідомила, що протягом грудня 2013 та січня 2014 року їй на робочій телефон надходили дзвінки з Адміністрації Президента України, щодо прискорення розгляду адміністративних матеріалів та обрання максимально можливого стягнення відносно правопорушників».

Статистичним дослідженням судових рішень про притягнення водіїв до відповідальності встановлений особливий підхід суддів саме до справ за участю учасників акцій протестів та різку зміну підходу до вирішення цих справ. Така аномалія у практиці застосування законодавства також може пояснюватись наявністю такого впливу на суддів.

2. Суддя умисно або внаслідок вочевидь недбалого ставлення до виконання своїх обов'язків повідомила недостовірні (у тому числі неповні) відомості у декларації доброчесності.

(підпункт 3.1 п. 3 Індикаторів визначення невідповідності суддів (кандидатів на посаду судді) критеріям доброчесності та професійної етики, затверджених рішенням Громадської ради доброчесності від 11.01.2019)

2.1. Уперше подаючи декларацію доброчесності у 2016 році, суддя у п. 17 підтвердила, що не приймала рішень, передбачених ст. 3 Закону України “Про відновлення довіри до судової влади”.

Відповідно до п. 3 ч. 1 ст. 3 Закону України “Про відновлення довіри до судової влади” одним із видів рішень, що є підставою для перевірки суддів судів загальної юрисдикції, є рішення про накладення адміністративних стягнень щодо осіб, які були учасниками масових акцій протесту в період з 21.11.2013 до дня набрання чинності цим законом.

Факти, наведені у п. 1 цього висновку, доводять, що суддя ухвалювала рішення, передбачені п. 3 ч. 1 ст. 3 Закону України “Про відновлення довіри до судової влади” і твердження у п.17 декларації доброчесності судді не відповідають дійсності.

2.2. Уперше подаючи декларацію доброчесності у 2016 році, суддя у п. 19 вказала, що до неї не застосовуються заборони, передбачені Законом «Про очищення влади».

Однак це не відповідає дійсності, що підтверджується фактами, вказаними у п.1 цього Висновку. Відповідно до п.13. ч.2 ст. 3 Закону «Про очищення влади» заборона, передбачена частиною третьою статті 1 цього Закону, застосовується до судді, який ухвалив рішення про притягнення до адміністративної відповідальності осіб,

звільнених від адміністративної відповідальності відповідно до Закону України "Про недопущення переслідування та покарання осіб з приводу подій, які мали місце під час проведення мирних зібрань, та визнання такими, що втратили чинність, деяких законів України" від 21.02.2014 № 743-VII.

Оскільки суддя ухвалила два рішення, яким осіб було притягнуто до адміністративної відповідальності, а в подальшому було звільнено від відповідальності на підставі Закону України "Про недопущення переслідування та покарання осіб з приводу подій, які мали місце під час проведення мирних зібрань, та визнання такими, що втратили чинність, деяких законів України" від 21.02.2014 № 743-VII, то суддя підпадає під дію Закону «Про очищення влади».

Звертаємо увагу, що питання про правила заповнення п.19 Декларації доброчесності були предметом розгляду Вищої ради правосуддя (ВРП) та Касаційного адміністративного суду у складі Верховного Суду. Так, [Рішенням](#) ВРП від 05.09.2017 № 2620/0/15-17 відмовлено у внесенні подання Президентові України про призначення Білика О.В. на посаду судді Голосіївського районного суду міста Києва. Однією з причин такого рішення було саме те, що суддя вказав недостовірну інформацію у п.19 декларації доброчесності. При цьому ВРП відкинула аргумент судді про те, що він керувався відповідною довідкою про результати перевірки на підставі Закону «Про очищення влади», підписаною головою суду, де вказано, що обмеження, які передбачені цим Законом не поширюються на нього.

ВРП врахувала, що ця довідка не відповідає фактичним обставинам та була проведена з порушенням порядку. Рішенням Касаційного адміністративного суду у складі Верховного Суду від 01.02.2018 у справі № [800/402/17](#) відмовлено у задоволенні позову судді та повністю залишено у силі рішення ВРП. У рішенні суду зокрема вказано:

*«101. Суд відхиляє покликання позивача на Довідку за результатами перевірки в порядку ст. 4 Закону України «Про очищення влади» (а.с.57), за якою встановлено, що "до ОСОБА_2 не застосовуються заборони, передбачені частинами третьою або четвертою статті 1 Закону України «Про очищення влади», з урахуванням рішення Ради суддів України № 23 від 03.03.2016 р.", **оскільки зазначена Довідка не є підставою для заповнення декларації доброчесності судді.***

102. Як зазначено у ст. 62 Закону «Про судоустрій та статус суддів» декларація доброчесності судді складається з переліку тверджень, правдивість яких суддя повинен задекларувати шляхом їх підтвердження або непідтвердження.

103. Таким чином, виявлення у декларації доброчесності неправдивих тверджень, навіть якщо вони підтверджені довідкою за результатами перевірки в порядку ст. 4

Закону України «Про очищення влади», свідчить про порушення вимог щодо заповнення декларації.

104. Заповнюючи декларацію доброчесності, суддя ОСОБА_2, який приймав рішення про накладення адміністративних стягнень на осіб, які були учасниками масових акцій протесту, у вигляді позбавлення права керування транспортними засобами на підставі статті 122-2 КУпАП, усвідомлював, що ці рішення передбачені ст. 3 Закону України «Про відновлення довіри до судової влади в Україні» і про їх ухвалення необхідно зазначити у декларації. Проте не зробив цього».

2.3. У п. 12 декларації доброчесності суддею підтверджено наступне: «Мною сумлінно виконувалися професійні обов'язки».

Відповідно до ч.3 ст.3 Закону України «Про доступ до судових рішень» суд загальної юрисдикції вносить до Реєстру всі судові рішення і окремі думки суддів, викладені у письмовій формі, не пізніше наступного дня після їх ухвалення або виготовлення повного тексту. Відповідно до п.14 Перехідних положень Закону України «Про забезпечення права на справедливий суд» Державна судова адміністрація у шестимісячний строк з дня набрання чинності цим Законом забезпечити внесення до Єдиного державного реєстру судових рішень тих судових рішень, які не були внесені до Єдиного державного реєстру судових рішень, починаючи з 01.01.2010.

Державна судова адміністрація надіслала на адреси апеляційних та місцевих судів листи від 25.05.15 № 15-9839/15, від 16.06.15 № 15-11277/15, від 10.11.15 № 17704/15, від 16.09.16 № 15-6668/16 з роз'ясненнями щодо обов'язкового надсилання електронних копій судових рішень до реєстру на виконання Перехідних положень.

Незважаючи вимоги законодавства, нагадування ДСА, створені умови у Дніпровському районному суді м.Києва і вказані у п.1 рішення були внесені до Єдиного державного реєстру судових рішень лише у серпні 2018 року. Окрім того, цей факт допоміг судді уникнути люстрації.

Це свідчить про неналежне виконання професійних обов'язків судді та недостовірність відомостей у п.12 декларації доброчесності.

3. Суддя безпідставно не задекларувала своєчасно своє майно чи члена сім'ї, що є ліквідним активом, дохід, або значно занижила його обсяг і (або) вартість, або безпідставно не подала інформацію для декларування членом сім'ї.

(підпункт 4.6. п. 4 Індикаторів визначення невідповідності суддів (кандидатів на посаду судді) критеріям доброчесності та професійної етики, затверджених рішенням Громадської ради доброчесності від 11.01.2019)

3.1. Згідно з декларацією особи, уповноваженої на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, за [2018](#) рік, суддя з 23.05.2014 користується квартирою загальною площею 98 кв.м у м. Києві, власницею якої є мати судді. Проте в декларації про майно, доходи, витрати і зобов'язання фінансового характеру за [2015](#) рік зазначену квартиру не вказано, а також не вказано жодного об'єкта житлової нерухомості, де могла б проживати сім'я судді.

3.2. Згідно з декларацією особи, уповноваженої на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, за [2016](#) рік, суддя з 08.07.2009 мала право на квартиру загальною площею 71,89 кв.м у м. Запоріжжі, власницею якої є мати судді Галчанська Наталя Іванівна. Проте в деклараціях про майно, доходи, витрати і зобов'язання фінансового характеру за [2011](#), [2012](#), [2013](#), [2014](#), [2015](#) роки зазначену квартиру не вказано.

3.3. Згідно з декларацією особи, уповноваженої на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, за [2017](#) рік, суддя з 17.03.2012 мала право на легковий автомобіль SKODA FABIA 2012 року випуску, власницею якого є мати колишнього чоловіка судді Іваніна Ніна Іванівна. Проте в деклараціях про майно, доходи, витрати і зобов'язання фінансового характеру за [2012](#), [2013](#), [2014](#), [2015](#) роки зазначений автомобіль не вказано.

3.4. Мати судді з 2014 по 2016 була зареєстрована у квартирі, де проживає суддя. Враховуючи, що реєстрація відбувається за місцем постійного проживання, вона там постійно проживала. Однак у декларації за 2014 та [2015](#) роки суддя не вказує її як члена сім'ї.

Додатково надаємо Вищій кваліфікаційній комісії суддів України інформацію, яка сама по собі не стала підставою для висновку, але потребує пояснення судді.

1. Згідно з декларацією за [2018](#) рік, суддя з 23.05.2014 користується квартирою загальною площею 98 кв.м у м. Києві, власницею якої є мати судді.

Зазначена квартира знаходиться по вул. М. Закревського у м. Києві, та у 2014 році квартира була приватизована матір'ю судді (13.03.2014 Відділом приватизації державного житлового фонду управління житлово-комунального господарства Деснянської районної в місті Києві державної адміністрації видано свідоцтво про право власності).

Згідно з деклараціями за [2011](#), [2012](#), [2013](#) роки, сім'я судді користувалась вказаною квартирою, починаючи з 2011 року. У березні 2014 року квартиру приватизовано на

матір судді. Як свідчать дані досьє 18.01.2014 мати судді була зареєстрована за адресою: м. Оріхів Запорізької області, вул. Рози Люксембург (18.01.2014 нею надана довіреність фізичній особі на розпорядження автомобілем MERCEDES-BENZ, модель 412D, 1996 року випуску).

Станом на 07.05.2014 мати судді вже була зареєстрована в м. Києві в будинку № 95 на вул. Миколи Закревського (07.05.2014 мати судді надала довіреності судді та її чоловіку на продаж та дарування нерухомого майна в м. Приморську Запорізької області).

Станом на 19.04.2016 мати судді ще була зареєстрована в м. Києві (19.04.2016 мати судді надала довіреність фізичній особі на продаж земельної ділянки в м. Приморську Запорізької області), а вже 20.09.2016 вона знову була зареєстрована в м. Оріхів Запорізької області (20.09.2016 фізична особа Лашко Іван Степанович надав матері судді довіреність на розпорядження майном).

При цьому у деклараціях за 2014 та 2015 роки мати не вказана як член сім'ї судді. Ця інформація породжує обґрунтований сумнів у тому, що мати судді реально проживала у квартирі. Найімовірніше, реєстрація матері у квартирі відбулась лише з метою її приватизації.

2. 06.07.2017 мати чоловіка судді (на той час були в шлюбі) Іваніна Ніна Іванівна придбала квартиру загальної площі 32,4 кв.м. у м. Києві в будинку по вул. Дмитра Луценка.

Згідно з даними досьє, 23.06.2017 свекруха судді, яка проживала в м. Запоріжжі (зареєстрована за адресою: м. Запоріжжя, вул. Авраменка), надала чоловіку судді довіреність на купівлю будь-якого нерухомого майна (квартир, нежитлових приміщень) в м. Києві. Тобто, швидше за все, придбанням зазначеної квартири на вул. Дмитра Луценка займався чоловік судді.

Як свідчить інформація з [сайту нерухомості](#), будинок на вул. Дмитра Луценка входить до складу престижного житлового комплексу "[Британський квартал](#)". Будинок був побудований в 2015 році. На сьогоднішній день однокімнатні квартири в цьому будинку продаються за ціною від [1 000 000](#) грн. до [1 700 000](#) грн.

У Ради виникають сумніви щодо фінансової спроможності свекрухи судді придбати вказану квартиру та чи вона є реальним, а не лише номінальним власником.

Громадська рада доброчесності не змогла забезпечити судді право на відповідь до початку його співбесіди з Вищою кваліфікаційною комісією суддів України, оскільки суддя не надала Раді свої контакти, а Комісія призначила її у строк, що унеможливив таку комунікацію.

Координатор

Громадської ради доброчесності

(підписано електронним цифровим підписом)

Протокол
електронного голосування
(є невід'ємною складовою висновку)

10.06.2019 Громадська рада доброчесності затвердила висновок 14-ма голосами з 19 голосів членів Ради.

У голосуванні взяли участь 14 членів:

- 1) Багрій Ігор
- 2) Валько Вадим
- 3) Воробйов Євген
- 4) Куйбіда Роман
- 5) Кулібаба Андрій
- 6) Марчук Антон
- 7) Маселко Роман
- 8) Мелких Едуард
- 9) Моторевська Євгенія
- 10) Остапенко Дмитро
- 11) Стригун Дмитро
- 12) Соколенко Наталія
- 13) Чижик Галина
- 14) Яким'як Олег

Координатор

Громадської ради доброчесності

(підписано електронним цифровим підписом)